

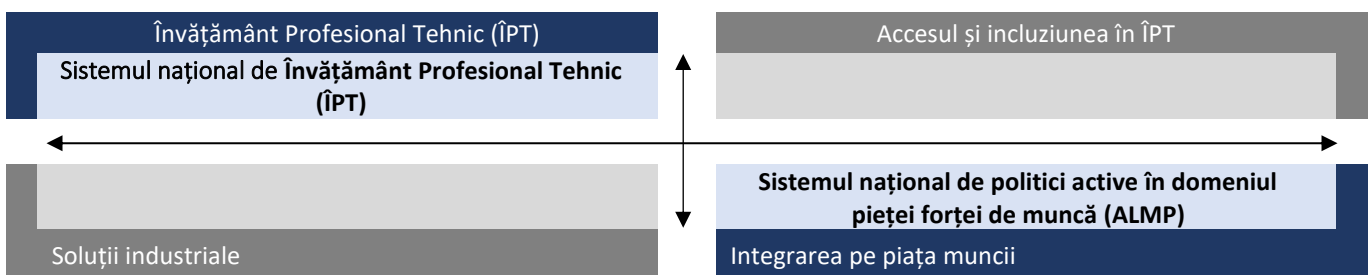
SUPLIMENT LA TIPOLOGIA DCP: PROBLEME LEGATE DE GUVERNANȚĂ ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE

Referința Consiliului Federal din 2017-2020ⁱ prevede că guvernarea este o temă transversală obligatorie în toate prioritățile tematice ale SDC. Ulterior, SDC a elaborat două linii directe practice, una cu privire la abordarea SDC a guvernăriiⁱⁱ și una cu privire la guvernarea ca temă transversalăⁱⁱⁱ.

DCP necesită de obicei o cooperare între mai multe părți interesate, deoarece implică diferite Ministere și sectorul privat, astfel guvernarea este o problemă deosebit de provocatoare în acest domeniu. Acest supliment la *Tipologia DCP* evidențiază problemele de guvernare selectate în dezvoltarea competențelor profesionale (DCP). Aplicarea abordării complete a SDC privind *guvernarea ca temă transversală* în DCP va trebui tratată într-un document separat.

Cadrul structural și de reglementare

Dezvoltarea competențelor profesionale stabilite de SDC se referă, de regulă, la cel puțin două sisteme naționale diferite, și anume, sistemul de învățământ Profesional Tehnic (IPT) și sistemul de politici active în domeniul pieței forței de muncă (ALMP). Această lucrare se concentrează asupra acestor două sisteme, întrucât pentru problemele de guvernare acestea sunt cele mai importante:

IPT este adesea fragmentat și furnizat de diferite Ministere și furnizori privați. Fiecare Minister are tendința de a-și dezvolta propriul cadru de reglementare și propriile structuri de livrare. Acest lucru duce la duplicări și - luând în considerare resursele de obicei rare pentru pregătirea profesională - la instalații neechipate și subutilizate. Provocarea guvernării va depune eforturi pentru a un cadru legislativ general și structuri de livrare care să servească diferitor tipuri de dezvoltare a competențelor și diferitor Ministere. Dacă sunt înțelese și aplicate corect, cadrele naționale de calificări (NQF) pot fi un instrument de bază în supravegherea cadrelor structurale și de reglementare. Cu toate acestea, uneori astfel de NQF s-au dezvoltat în sisteme foarte birocratice. Structurile de livrare care servesc diferitor tipuri de dezvoltare a competențelor și diferitor Ministere necesită furnizori de instruire cu suficientă autoritate pentru a dezvolta programe de instruire și cursuri la diferite niveluri de calificare, cu durată diferită pentru clienți și grupuri țintă diferite.

ALMP sunt în majoritatea țărilor domeniul Ministerelor Muncii. ALMP nu se referă doar la dezvoltarea competențelor profesionale, ci cuprinde instrumente precum servicii de ocupare a forței de muncă (de exemplu, orientare, consiliere și potrivire), angajare temporară, măsuri de calificare (formare profesională și deprinderi de viață, educație de recuperare a decalajelor în învățare) și sprijin pentru auto-ocuparea forței de muncă și crearea de afaceri. Ministerele Muncii își desfășoară adesea propriile centre de formare, limitând ALMP la formarea competențelor profesionale. În același timp, le lipsește structuri pentru serviciile de ocupare a forței de muncă și alte prevederi la nivel local. O bună guvernare în cadrul ALMP necesită furnizori de servicii care să fie apropiați de oameni și care să aibă capacitatea de a nu furniza doar instruire, dar să însoțească căutătorii de locuri de muncă în calea lor spre angajare. Furnizorii de servicii ALMP ar trebui să poată adapta serviciile în mod flexibil nevoilor în schimbare. Acest lucru depășește, de obicei, capacitățile serviciilor publice de angajare și centrele de formare existente în majoritatea țărilor în curs de dezvoltare. Astfel, buna guvernare ar îndemna Ministerele Muncii să acorde finanțare și să coopereze cu furnizorii de instruire care aparțin altor Ministere și societăți civile (ONG-uri și organizații locale).

Atât instituțiile ÎPT, cât și cele de furnizare a serviciilor ALMP ar trebui să depună eforturi pentru furnizarea eficientă și efectivă a serviciilor și să fie echitabile și nediscriminatorii. În egală măsură, acestea ar trebui să ofere informații transparente cu privire la funcționarea și performanța lor, să fie trași la răspundere de către părțile interesate și sancționați în caz de comportament necorespunzător.

Părțile interesate

De obicei, cei doi actori DCP publici principali, Ministerele Educației și Ministerul Muncii (dar și unele Ministerii sectoriale), au tendința de a stabili propriile sisteme de calificare și livrare, inclusiv clădiri, infrastructură, echipamente, personal, bugete și sprijin internațional pentru proiecte.

O bună guvernare ar necesita cooperarea interministerială și interinstituțională, dar și colaborarea cu sectorul privat la toate nivelurile (instituțional, regional, național) și cu societatea civilă (de exemplu, organizațiile comunitare). În multe cazuri, sistemele își vor crește capacitățile de furnizare dacă instituțiile centrale ale statului vor delega o parte din autoritatea lor, inclusiv gestionarea resurselor financiare și umane instituțiilor locale de formare și furnizorilor de servicii.

DCP conform celor șase principii de guvernare ^{iv}

Participare: Pe lângă cei doi actori naționali principali, adică Ministerul Educației și Ministerul Muncii, DCP implică și alte părți interesate la diferite niveluri, inclusiv elevii și familiile lor. Acest lucru face ca participarea la DCP să fie o problemă extrem de provocatoare și complexă.

Pentru *sistemul ÎPT*, statul ar trebui să definească elementele generale pentru un sistem funcțional. Aceasta include în mod necesar participarea sectorului privat la toate nivelurile, inclusiv contribuțiile financiare.

În *sistemul ALMP*, cooperarea necesară pentru introducerea pe piața muncii a grupurilor mai puțin favorizate se extinde de la serviciul social al statului la societatea civilă și organizațiile comunitare. Acest lucru este relevant în special în zonele rurale și în contexte fragile.

Egalitate și nediscriminare: Deși echitatea aparține deja activității de bază a DCP ca domeniu de politică, acest lucru nu este suficient.

În *sistemul VET*, persoanele care părăsesc timpuriu școala și pleacă de la învățământ în lumea muncii, tinerii care au părăsit școala înainte de finalizarea învățământului obligatoriu, tinerii șomeri și adulții, cei care doresc să își avanseze cariera fără a avea acces la studii superioare, sunt clientela principală. Cu toate acestea, participarea grupurilor mai puțin favorizate în Învățământul Profesional Tehnic necesită programe și instrumente speciale pentru discriminare pozitivă, cum ar fi stipendiile, sistemele de cote, cursurile de legătură (pregătire universitară) etc.

În *sistemul ALMP*, prioritatea este introducerea pe piața forței de muncă a grupurilor mai puțin favorizate. Aceasta necesită sprijinul în continuare cu privire la formarea competențelor profesionale, de exemplu servicii de angajare, inclusiv consiliere și coaching. Aceasta necesită bugete din alte surse decât educația, de ex. din serviciile sociale și implicarea societății civile specializate și a organizațiilor comunitare.

Transparență: Părțile interesate și clientela potențială a DCP ar trebui să aibă acces cu prag scăzut la informațiile relevante prin canale adecvate și într-un limbaj inteligibil la diferite niveluri. Pentru clientela potențială, aceasta include informații, de ex. privind programele specifice ALMP și costurile sale, pe criteriile de selecție și procedurile de aplicare la cursuri și stipendiile aferente. Pentru părțile interesate, include informații, de ex. privind modalitățile de selecție și evaluare pentru profesori și parteneri din sectorul privat, cu privire la fluxurile financiare public-private și despre procesele și rezultatele reformelor.

Responsabilitate: În funcție de tipul și obiectivul programelor DCP, randamentele pot fi în termeni de productivitate crescută, calitate sau competitivitate; în ceea ce privește accesul la angajare, creșterea veniturilor sau avansarea în carieră; sau în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă al unor grupuri țintă specifice. O bună guvernare necesită definirea unor obiective politice clare și a indicatorilor conexi, inclusiv dezvoltarea instrumentelor și proceselor de măsurare a randamentelor preconizate.

Eficacitatea și eficiența obligațiilor de stat: Evitarea structurilor paralele, duplicarea și subutilizarea facilităților disponibile necesită cooperare interministerială și interinstituțională, precum și delegarea autorității decizionale la nivelul furnizorilor de instruire și servicii. Procesele de bază în lanțul valoric al instruirii, precum definirea standardelor de competențe, dezvoltarea curriculumului, testarea competențelor, acreditarea și certificarea și calificarea profesorilor și instructorilor necesită procese naționale bine definite și instituții performante.

Statul de drept: Legislația privind DCP și ALMP definește cadrul legal, standardele de integritate și legăturile cu alte domenii de politică. Ar trebui să fie clar și concis și să permită mecanisme corespunzătoare de reclamație și remediere. La nivel operațional, procesele sensibile predispuse la riscurile potențiale și alte practici corupte ar trebui abordate prin măsuri de aplicare a legii. Acest lucru se referă în special la procesul de selecție / înscriere la cursuri și ore, examinări și testări de abilități, acces la măsuri de sprijin precum stipendii, acces la asistență post-instruire și acces la stagii sau angajare temporară.

ⁱ <https://www.eda.admin.ch/deza/en/home/sdc/strategy/legal-bases/message-international-cooperation-2017-2020/focal-areas-priorities.html>

ⁱⁱ Guvernanță în SDC, partea 1, Orientare conceptuală, definiții, abordare și priorități, Berna 2017

ⁱⁱⁱ Guvernanță în SDC, partea a 2-a, Guvernarea ca temă transversală, un ghid practic pentru integrarea guvernanței în sectoarele SDC și teme prioritare, Berna 2017

^{iv} Cele șase principii sunt definite în „Guvernanța în SDC, partea 1”.